

Malaysia

Biro Demokrasi, Hak Asasi Manusia, dan Tenaga Kerja

Laporan Kebebasan Beragama Antarabangsa 2010

17 November 2010

Perlembagaan memberikan kebebasan beragama tetapi juga memberikan kerajaan negeri dan persekutuan kuasa untuk “mengawal atau menyekat pengembangan mana-mana doktrin atau kepercayaan agama di kalangan orang yang menganuti agama Islam.” Perlembagaan juga mentakrifkan orang Melayu sebagai orang Islam. Mahkamah sivil biasanya menyerahkan kuasa kepada mahkamah syariah bagi kes-kes berkaitan keluar daripada agama Islam, dan mahkamah syariah pula enggan membenarkan sesiapa keluar daripada agama Islam. Undang-undang dan dasar-dasar lain mengenakan beberapa sekatan terhadap kebebasan beragama.

Sepanjang tempoh laporan ini, tiada sebarang perubahan dari segi status menghormati kebebasan beragama oleh pihak kerajaan. Umumnya, orang Islam tidak boleh keluar daripada agama Islam untuk menganut agama lain secara sah tetapi penganut agama lain boleh menganut agama Islam. Pegawai-pegawai di peringkat persekutuan dan negeri memantau kegiatan agama Islam, dan mereka kadang-kadang mempengaruhi kandungan khutbah, menggunakan masjid untuk menyampaikan mesej politik, dan menghalang imam-imam tertentu daripada berucap di dalam masjid. Kerajaan mengekalkan dua sistem perundungan, di mana mahkamah syariah mempunyai kuasa ke atas isu-isu agama dan kekeluargaan yang melibatkan orang Islam, dan mahkamah sekular mempunyai kuasa ke atas isu-isu lain berkaitan orang Islam dan penduduk keseluruhan. Dasar-dasar kerajaan adalah mempromosikan agama Islam berbanding agama-agama lain. Kumpulan-kumpulan agama minoriti umumnya bebas mengamalkan kepercayaan mereka; tetapi beberapa tahun kebelakangan ini, ramai telah menyuarakan kebimbangan bahawa sistem mahkamah sivil secara beransur-ansur menyerahkan bidang kuasa kepada mahkamah syariah, terutama dalam hal-hal berkaitan undang-undang keluarga yang melibatkan pertikaian di antara orang Islam dan bukan Islam. Dalam tempoh laporan ini, mahkamah syariah telah menjatuhkan hukuman rotan kerana pelanggaran hukum ke atas beberapa individu termasuk tiga orang wanita yang menjadi kes wanita pertama dirotan di negara ini. Penganut-penganut agama minoriti terus menghadapi sekatan dalam meluahkan agama mereka, termasuk sekatan dalam penggunaan harta. Kerajaan mengehadkan pengedaran bahan-bahan Kristian berbahasa Melayu dan mlarang pendakytan agama lain kepada orang Islam oleh orang bukan Islam.

Terdapat beberapa laporan mengenai penganiayaan atau diskriminasi masyarakat berdasarkan pertalian, kepercayaan, atau amalan keagamaan.

Kerajaan A.S. berbincang tentang kebebasan beragama dengan kerajaan Malaysia sebagai sebahagian daripada dasar menyeluruhnya untuk menggalakkan hak asasi manusia. Wakil-wakil Kedutaan mengekalkan dialog yang aktif dengan para pemimpin dan wakil-wakil kumpulan agama, termasuk mereka yang tidak diiktiraf secara rasmi oleh kerajaan Malaysia.

Bahagian I. Demografi Agama

Malaysia memiliki keluasan kawasan 127,000 batu persegi dan jumlah penduduk 28.3 juta. Menurut bancian tahun 2000, 60 peratus daripada penduduk menganut agama Islam; 19 peratus agama Buddha; 9 peratus agama Kristian; 6 peratus agama Hindu; dan 3 peratus Konfusianisme, Taoisme, dan kepercayaan-kepercayaan tradisi Cina lain. Kumpulan-kumpulan minoriti agama lain termasuk animisme, Sikh, dan Baha'i. Orang Melayu beragama Islam merangkumi lebih kurang 55 peratus daripada jumlah penduduk. Tiga daripada lima parti politik utama adalah berlandaskan bangsa dan/atau agama. Majoriti penganut Kristian tinggal di negeri-negeri di timur Malaysia iaitu Sabah dan Sarawak.

Bahagian II. Status Penghormatan Kerajaan terhadap Kebebasan Beragama

Kerangka Perundangan/Dasar

Perlembagaan membenarkan kebebasan beragama. Perkara 11 menyatakan “tiap-tiap orang berhak menganut dan mengamalkan agama masing-masing,” tetapi perkara tersebut juga memberi kuasa kepada kerajaan-kerajaan negeri dan persekutuan untuk “mengawal atau menyekat pengembangan mana-mana doktrin atau kepercayaan agama di kalangan penganut agama Islam.” Undang-undang membenarkan rakyat atau pertubuhan-pertubuhan menyaman kerajaan jika berlaku pencabulan perlembagaan dalam kebebasan beragama. Perlembagaan menyatakan bahawa undang-undang persekutuan mengatasi undang-undang negeri. Ia juga menyatakan bahawa isu-isu mengenai undang-undang Islam adalah urusan negeri, dan bukan urusan kerajaan persekutuan. Perlembagaan menetapkan kuasa badan kehakiman persekutuan berdasarkan Seksyen 121(1) dengan mewujudkan dua mahkamah tinggi yang mempunyai bidang kuasa sama taraf dan bebas - satu di Semenanjung Malaysia dan satu di Malaysia Timur. Namun, pada bulan Jun 1988, parlimen telah meminda perlembagaan, menambah Seksyen 121(1A) yang menyatakan, “Mahkamah-mahkamah yang disebut dalam Fasal(1) tidaklah mempunyai bidang kuasa berkenaan dengan apa-apa perkara dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah.” Pindaan ini membawa kekaburuan mengenai undang-undang syariah dan undang-undang sivil yang belum diselesaikan dengan jelas. Mahkamah sivil umumnya menyebelahi kerajaan dalam perkara-perkara yang berkaitan dengan Islam. Perkara 3 perlembagaan menyatakan bahawa “Islam ialah agama Persekutuan” dan “Parlimen boleh melalui undang-undang membuat peruntukan-peruntukan bagi mengawal selia hal ehwal agama Islam.” Perkara 160 perlembagaan mentakrifkan orang Melayu sebagai orang Islam. Mahkamah sivil umumnya menyerahkan bidang kuasa kepada mahkamah syariah bagi kes-kes yang berkaitan dengan keluar daripada agama Islam, dan mahkamah syariah pula enggan membenarkan sesiapa keluar daripada agama Islam. Perlembagaan mengenalpasti raja-raja sebagai “Ketua Agama Islam” di negeri mereka masing-masing. Undang-undang dan dasar-dasar lain mengenakan beberapa sekatan terhadap kebebasan beragama.

Kerajaan mengekalkan senarai rasmi 56 ajaran yang dianggap “sesat” dan mengancam keselamatan negara. Kerajaan boleh menahan orang Islam yang menyimpang daripada ajaran asas Ahli Sunnah Waljamaah dan mewajibkan mereka menjalani “pemulihan” di pusat-pusat yang mengajar dan menguatkuaskan amalan-amalan Islam yang dibenarkan pihak kerajaan.

Masjid-masjid ditadbir di peringkat negeri, dan bukan oleh kerajaan persekutuan. Pihak berkuasa agama negeri melantik imam-imam masjid dan member garis panduan semua kandungan khutbah.

Pihak berkuasa negeri mentadbir undang-undang syariah melalui mahkamah syariah yang mempunyai bidang kuasa ke atas semua orang Islam. Undang-undang syariah dan tahap penguatkuasaannya berlainan di antara negeri-negeri. Kerajaan negeri mengenakan undang-undang Islam ke atas orang Islam dalam hal-hal kebudayaan dan sosial tetapi lazimnya tidak mencampuri amalan keagamaan masyarakat bukan Islam. Namun perdebatan tentang memasukkan unsur-unsur undang-undang syariah seperti khalwat (berdua-duaan di antara lelaki dan perempuan yang bukan muhrim), ke dalam undang-undang sivil masih berterusan. Walaupun hukuman khusus untuk kesalahan khalwat berbeza di antara negeri-negeri, hukuman biasanya adalah penjara dua tahun, denda sebanyak RM3,000, atau kedua-duanya.

Pegawai-pegawai penguatkuasa agama negeri mempunyai kuasa untuk bekerjasama dengan polis untuk menyerbu premis-premis persendirian dan tempat-tempat awam untuk menguatkuaskan undang-undang syariat, termasuk pelanggaran seperti pakaian tidak senonoh, pengambilan alkohol, atau orang Islam bukan muhrim yang berdua-duaan. Pihak berkuasa agama negeri tidak memberi maklumat tentang jumlah serbuan yang telah dibuat oleh pegawai-pegawainya.

Mahkamah syariah juga tidak memberi pertimbangan yang sama rata terhadap testimoni wanita. Beberapa pertubuhan bukan kerajaan yang mengajukan hak-hak wanita mengadu bahawa golongan wanita tidak menerima layanan adil di mahkamah syariah dalam hal-hal berkaitan perceraian dan hak penjagaan anak. Kerajaan juga tidak mengiktiraf perkahwinan antara orang Islam dan bukan Islam.

Di bawah undang-undang syariah negeri Selangor, orang Islam yang minum, membuat, menjual atau menawarkan untuk menjual, memaparkan, memiliki, atau membeli minuman beralkohol boleh disabit kesalahan dan boleh dijatuhkan hukuman penjara maksimum dua tahun dan/atau denda sehingga RM3,000.

Pada bulan September 2009, Timbalan Ketua Pemuda Parti Islam Malaysia (PAS) Azman Shapawi telah mengumumkan rancangan parti itu untuk melarang penjualan alkohol di kawasan majoriti Islam di negeri-negeri yang dikuasai oleh pakatan pembangkang. Negeri-negeri pakatan pembangkang gagal meluluskan larangan tersebut dalam tempoh laporan ini, namun terdapat laporan bahawa banyak kedai-kedai serbaneka yang terletak di dalam kawasan kejiran Melayu secara sukarela berhenti menjual minuman beralkohol.

Majlis Fatwa Kebangsaan telah mengeluarkan arahan mengharamkan orang Islam daripada mengamalkan Yoga, dengan mendakwa terdapat unsur-unsur Hindu dalam Yoga yang boleh merosakkan minda dan kepercayaan orang Islam. Majlis Fatwa Kebangsaan juga telah mengeluarkan fatwa mengharamkan perempuan yang berlagak dan berpakaian seperti lelaki kerana menggalakkan homoseksual dan menyalahi agama Islam. Di bawah fatwa “tomboy” ini, perempuan tidak boleh berambut pendek, berpakaian, berjalan, atau berlagak seperti lelaki. Fatwa adalah sah di sisi undang-undang, walau bagaimanapun penguatkuasaannya bergantung kepada pihak berkuasa Islam di setiap negeri. Tidak ada laporan mengenai tindakan penguatkuasaan undang-undang yang dibuat berdasarkan salah satu daripada fatwa-fatwa ini.

Pindaan Kanun Jenayah adalah perogatif eksklusif kerajaan persekutuan. Walaupun bertentangan dengan undang-undang persekutuan, kerajaan negeri Kelantan dan Terengganu meluluskan undang-undang masing-masing pada tahun 1993 dan 2002 yang menjadikan murtad satu kesalahan yang membawa kepada hukum bunuh. Murtad ditakrifkan sebagai keluar daripada agama Islam untuk menganut agama lain. Tiada siapa pun yang telah disabitkan di bawah undang-undang ini dan, menurut kenyataan Peguam Negara pada tahun 1993, undang-undang tidak boleh dikuatkuasakan tanpa pindaan perlombagaan. Di peringkat nasional, orang Islam yang mahu menukar agama hendaklah terlebih dahulu meminta kebenaran daripada mahkamah syariah untuk mengisyiharkan mereka “murtad.” Ini secara langsung melarang penukaran agama bagi orang Islam kerana mahkamah syariah jarang membenarkan permintaan tersebut dan boleh mengenakan hukuman ke atas si murtad.

Mahkamah syariah di peringkat negeri mempunyai kuasa mengarahkan individu yang mahu keluar daripada agama Islam atau mereka yang menganut kepercayaan ajaran “sesat” untuk dimasukkan ke pusat pemulihan agama. Kerajaan menafikan individu kebebasan untuk keluar dari pusat terbabit sehingga mereka menghabiskan program pemulihan. Kerajaan tidak mengeluarkan statistik jumlah mereka yang dimasukkan ke pusat pemulihan agama semasa laporan ini dibuat.

Pada bulan April 2009, seorang Menteri di Jabatan Perdana Menteri mengumumkan beliau mahu melaksanakan undang-undang Islam untuk menggantikan undang-undang Islam yang berbeza-beza di lain-lain negeri. Tidak ada perkembangan baru tentang status cadangan ini sepanjang tempoh laporan.

Kerajaan menyediakan bantuan kewangan kepada institusi keagamaan Islam tetapi bantuan kewangan yang lebih terbatas kepada masyarakat bukan Islam.

Kerajaan melarang penerbitan dan perdebatan awam yang dianggap boleh mencetuskan perbalahan kaum atau agama dan melarang keras kumpulan-kumpulan agama lain daripada menarik orang Islam menganut agama mereka. Namun begitu, kegiatan dakwah kepada orang bukan Islam dibenarkan.

Sepanjang tempoh laporan, kerajaan negeri di Kelantan, dianggap sebagai sebuah negeri yang paling konservatif, yang dipimpin oleh Parti Islam Se-Malaysia (PAS) mengekalkan larangan ke atas teater tarian Melayu asli. Negeri ini juga mengharamkan iklan-iklan yang menunjukkan wanita yang berpakaian provokatif, dan menguatkuasakan pemakaian tudung ke atas wanita, dan denda ke atas mereka yang melanggar peraturan-peraturan ini. Kod pakaian di Kelantan melarang wanita Islam memakai pakaian yang terdedah kecuali muka dan tangan mereka. Peraturan ini juga menghendaki wanita bukan Islam mengelak daripada memakai pakaian yang “seksi atau tidak sopan.” Mereka yang melanggar kod pakaian ini boleh didenda sehingga RM500. Para pemimpin hak asasi wanita dan Menteri Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat mengkritik peraturan tersebut yang begitu mengekang. Peraturan di Kelantan juga menghendaki lelaki dan wanita membuat barisan berasingan di pasar raya, namun peraturan itu nampaknya tidak dapat berkuatkuasa. Mahkamah-mahkamah di Kelantan juga mendenda pasangan yang duduk terlalu dekat di tempat awam, seperti di bangku-bangku taman.

Pendaftar Pertubuhan, di bawah Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, menentukan sama ada sesebuah pertubuhan agama itu boleh didaftarkan untuk layak menerima bantuan kewangan dan faedah-faedah lain daripada kerajaan. Pihak Pendaftar tidak mempunyai dasar yang konsisten mengenai pendaftaran pertubuhan agama atau menggunakan kriteria yang telus dalam membuat penentuan tersebut. Pihak kerajaan enggan mengiktiraf pelbagai pertubuhan agama, dan untuk memastikan supaya pertubuhan ini dapat bergiat secara sah, mereka telah mendaftarkan pertubuhan mereka di bawah Akta Syarikat. Antara contoh termasuk Jehovah’s Witnesses dan Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (Mormon). Pendaftaran di bawah Akta Syarikat memberikan perlindungan dari segi kebebasan beragama seperti yang dinikmati oleh kumpulan-kumpulan lain di negara ini tetapi tidak layak mendapat bantuan kewangan kerajaan.

Kerajaan persekutuan dan negeri membiayai tempat-tempat ibadat Islam kerana Islam adalah agama persekutuan. Pembiayaan untuk tempat-tempat ibadat bukan Islam datang dari peruntukan khas Jabatan Perdana Menteri atau kerajaan negeri. Bagaimanapun, kerajaan negeri mempunyai kuasa ke atas peruntukan tanah dan pembinaan bagi semua tempat ibadat dan peruntukan bagi semua tanah perkuburan. Menurut kumpulan-kumpulan minoriti agama, tempat-tempat ibadat bukan Islam kurang diberi peruntukan sewajarnya dan kerajaan membuat keputusan memberi pembiayaan secara arbitari. Kedua-dua kerajaan di peringkat persekutuan dan negeri sering melengah-lengahkan kebenaran untuk membina

atau mengubahsuai tempat ibadat bukan Islam sementara agak cepat membenarkan pembinaan masjid-masjid.

Kerajaan terus menghendaki semua kakitangan kerajaan yang beragama Islam menghadiri kelas agama yang dibenarkan, dan beberapa agensi kerajaan memberi tekanan kepada wanita bukan Islam supaya memakai skarf kepala semasa menghadiri majlis rasmi. Namun, amalan ini tidak dikuatkuasakan dengan ketat.

Sekolah kerajaan umumnya menawarkan pendidikan agama Islam yang wajib bagi semua kanak-kanak Islam; pelajar-pelajar bukan Islam pula diwajibkan mengambil kelas moral dan etika. Di sekolah rendah dan menengah, perhimpunan pelajar selalunya bermula dengan bacaan doa oleh guru atau ketua pelajar. Sekolah persendirian bebas untuk menawarkan kurikulum agama bukan Islam sebagai pilihan kepada orang bukan Islam. Tiada sekatan bagi pembelajaran di rumah. Kerajaan menawarkan geran hanya kepada sekolah persendirian Islam yang setuju membenarkan kawalselia kerajaan dan menerima pakai kurikulum yang diluluskan oleh kerajaan.

Kad pengenalan memberi identiti orang Islam dengan cetakan jelas di atas permukaan kad, tetapi bagi penganut agama lain yang diiktiraf, agama mereka dikodkan ke dalam cip pintar kad pengenalan mereka dan tidak dicetak dengan jelas. Orang Islam juga hendaklah membawa kad pengenalan diri bergambar bersama pasangan mereka sebagai bukti perkahwinan. Kerajaan menggunakan kad ini untuk menentukan rakyat yang tertakluk kepada peraturan syariah.

Kerajaan meraikan hari keagamaan berikut sebagai cuti umum: Hari Raya Puasa, Hari Raya Korban, Hari Kelahiran Nabi Muhammad, Awal Muharram, Hari Wesak, Deepavali, Thaipusam, dan Krismas. Good Friday diraikan secara rasmi di Malaysia Timur.

Sekatan Terhadap Kebebasan Beragama

Kerajaan menguatkuasakan sekatan perundungan terhadap kebebasan beragama secara selektif. Kerajaan telah mengharamkan 56 ajaran yang dianggap sebagai “sesat” di dalam Islam, dengan berpendapat ajaran “sesat” ini membahayakan keselamatan negara dan boleh memecah belahan masyarakat Islam.

Kumpulan yang diharamkan termasuk Ahmadiyyah, Ismailiah, Syiah, dan Baha’i. Jabatan Kemajuan Islam Malaysia (JAKIM) yang berada di bawah Jabatan Perdana Menteri telah membuat garis panduan persekutuan mengenai apa yang dikatakan kelakuan atau kepercayaan yang “sesat” dan garis panduan ini selalunya diikuti oleh pihak berkuasa negeri. Dengan kebenaran mahkamah syariah, kerajaan boleh menangkap dan menahan anggota kumpulan “sesat” bagi “pemulihan” ke “jalan sebenar Islam.”

Pada bulan November 2008, kerajaan mengumumkan ia mengawasi kumpulan Qadiani, satu cabang gerakan Ahmadiyah yang aktif sejak lima tahun lepas. Jabatan Agama Islam Selangor (JAIS) mengisyiharkan kumpulan itu sesat kerana mempunyai doktrin Islam yang berbeza dengan tafsiran rasmi. Di antara perbezaannya, Qadiani percaya pengikutnya harus mengerjakan ibadah haji di India. Kerajaan memberi amaran kepada pengikut kumpulan tersebut dan akan mengambil tindakan tegas terhadap mereka; bagaimanapun tiada tindakan diambil sepanjang tempoh laporan. Pada bulan Ogos 2009, media tempatan melaporkan ajaran itu telah tersebar di negeri Selangor. Kerajaan dilaporkan terus memantau gerakan tersebut.

Penguatkuasaan undang-undang Syariah yang ketat telah menambah beberapa lagi sekatan terhadap orang Islam yang dikaitkan dengan hukuman sebat bagi perbuatan-perbuatan seperti meminum arak dan khalwat oleh mahkamah Syariah. Hukuman sebat di bawah undang-undang jenayah Malaysia dilakukan dengan menggunakan rotan setebal setengah inci yang boleh menyebabkan bekas dan parut, sementara hukuman sebat di bawah undang-undang syariah dilaporkan kurang serius. Menurut undang-undang syariah, rotan yang lebih kecil digunakan, dan pegawai yang merotan tidak boleh mengangkat rotan lebih tinggi daripada bahunya untuk mengurangkan kesan. Selain itu, subjek yang akan menerima hukuman sebatan akan ditutup sepenuhnya dengan jubah agar rotan tidak akan menyentuh mana-mana bahagian kulitnya. Pegawai agama Islam mendakwa hukuman ini bertujuan bukan untuk melukai sesiapa tapi agar pelaku dosa merasa malu dan bertaubat dan tidak mengulangi perbuatan tersebut.

Pada 17 Februari 2010, Kementerian Dalam Negeri mengumumkan bahawa tiga wanita Islam dan empat lelaki Islam yang telah didapati bersalah melakukan zina di bawah undang-undang syariah telah disebat pada 9 Februari. Hukuman sebatan untuk pesalah wanita dibuat di penjara wanita di Selangor dan dikendalikan oleh pegawai kerajaan. Ini adalah kes pertama rotan ke atas wanita yang dilaporkan di negara ini. Undang-undang persekutuan mengecualikan wanita daripada hukuman rotan. NGO tempatan mengutuk hukuman ini. Majlis Peguam Malaysia telah mengeluarkan kenyataan akhbar yang menyatakan, “memandangkan isu Kartika [lihat di bawah] yang masih belum selesai dan kemarahan pihak awam tentang isu-isu perlombagaan berdasarkan fakta bahawa hukuman dera dilarang ke atas wanita menurut Seksyen 289 Kanun Keseksaan Jenayah, adalah mengejutkan yang kerajaan telah membuat pengumuman hanya selepas hukuman telah dilaksanakan.”

Pada bulan April 2010, sebuah mahkamah syariah di Pahang telah menjatuhkan hukuman enam kali rotan dan penjara satu tahun ke atas seorang lelaki kerana minum arak. Pada bulan Mei 2010, mahkamah yang sama telah menjatuhkan hukuman rotan dan penjara ke atas dua orang lelaki kerana minum arak di khalayak ramai pada bulan Februari. Pada bulan September 2009, mahkamah yang sama juga telah menjatuhkan hukuman enam kali sebatan dan penjara ke atas warganegara Indonesia kerana kesalahan meminum arak. Mahkamah juga menjatuhkan hukuman enam kali sebatan dan denda ke atas pelayan

Islam yang menghidangkan minuman beralkohol kepada Kartika [lihat di bawah]. Kartika telah membuat rayuan terhadap hukumannya dan kes ini belum selesai.

Pada 20 Julai 2009, mahkamah syariah negeri Pahang telah menjatuhkan hukuman denda RM5,000 dan enam kali sebatan ke atas Kartika Sari Dewi Shukarno kerana minum arak pada bulan Julai 2008. Kartika adalah wanita Islam pertama yang dijatuhkan hukuman rotan. Kartika, yang mengaku bersalah, tidak merayu untuk mengurangkan hukuman tersebut. Kumpulan Tindakan Bersama untuk Persamaan Jantina (JAG), satu perikatan lima NGO wanita termasuk Persatuan Pergerakan Wanita (Awam), Pertubuhan Pertolongan Wanita (WAO), Sisters in Islam (SIS), Pusat Wanita untuk Perubahan (WCC), dan Empower telah mengeluarkan kenyataan akhbar bersama pada 24 Ogos yang menyatakan bahawa kes ini menggambarkan bagaimana wanita Islam didiskriminasi di negara ini. Pada 1 April 2010, Sultan Pahang, selaku Ketua Agama negeri Pahang telah menggunakan budi bicara baginda untuk meringankan hukuman ke atas Kartika. Sebagai ganti, Kartika telah diarah melakukan kerja-kerja khidmat masyarakat selama 20 hari. Kartika telah malakukan kerja-kerja khidmat masyarakat di rumah anak-anak yatim pada 22 April.

Pada bulan September 2009, Mahkamah Tinggi Syariah Selangor telah menjatuhkan hukuman denda dan enam kali sebatan ke atas satu pasangan yang belum berkahwin kerana kesalahan “khalwat” dan melakukan aktiviti seksual. Pada 4 Januari 2010, media tempatan melaporkan JAIS telah melakukan serbuan di hotel-hotel murah di Selangor ketika sambutan malam Tahun Baru dan menangkap 52 pasangan yang belum berkahwin di hotel kerana kesalahan “khalwat.” Pada 25 April 2010, akhbar-akhbar tempatan melaporkan bahawa seorang mahasiswa berusia 21 tahun mati kerana terjatuh dari tingkat lima bangunan apartmen ketika dilaporkan cuba melarikan diri dari serbuan pegawai JAIS yang mencari pesalah khalwat.

Sisters in Islam (SIS), sebuah pertubuhan NGO yang agak progresif telah diserang oleh pertubuhan-pertubuhan NGO Islam yang lebih konservatif kerana membela hak-hak persamaan bagi wanita Islam, dan secara terbuka mempersoalkan hukuman ke atas Kartika. Mereka dilaporkan telah mengemukakan 50 laporan polis terhadap SIS yang menuduh mereka menghina sistem syariah, raja, dan perlembagaan. Seorang ahli parliment telah meminta Majlis Fatwa Kebangsaan untuk menyiasat SIS. Majlis Fatwa Kebangsaan adalah di bawah kuasa JAKIM dan terdiri daripada mufti-mufti setiap negeri dan para ulama Islam. Sebagai tindakan susulan, pada bulan November 2009 polis telah mengambil kenyataan daripada kakitangan SIS untuk siasatan di bawah undang-undang hasutan. Susulan kenyataan akhbar SIS yang mempersoalkan hukuman sebat terhadap tiga wanita kerana zina, polis juga telah mengambil kenyataan daripada kakitangan SIS pada Mac 2010 sebagai sebahagian daripada siasatan aduan pelanggaran undang-undang jenayah keseksuaian kerana menyebabkan ketidakharmonian, perpecahan, perasaan permusuhan, kebencian, atau busuk hati, atau menyebabkan prasangka yang merosakkan keharmonian atau perpaduan, berdasarkan agama. SIS berpendapat bahawa undang-undang Islam tertentu bertentangan dengan peruntukan perlembagaan persekutuan yang melarang diskriminasi atas dasar jantina.

Menurut kumpulan-kumpulan agama dan pertubuhan-pertubuhan NGO tempatan, proses kebenaran bagi permit membina tempat ibadat kadang-kadang mengambil masa yang sangat lambat. Kumpulan-kumpulan agama minoriti juga melaporkan kerajaan negeri kadang-kadang menggunakan sekatan zon dan peraturan pembinaan bagi menghalang pembinaan atau pengubahsuaian tempat ibadat orang bukan Islam.

Pihak berkuasa tempatan kadang-kadang merobohkan tempat ibadat bukan Islam yang terletak di tanah kerajaan atau tanah ladang yang ditukar bagi pembangunan. Bagaimanapun, dalam beberapa kes kerajaan negeri memperuntukkan tanah di tempat lain dan menampung kos pembinaan tempat ibadat baru.

Pada bulan Januari 2010, Mahkamah Tinggi Temerloh di negeri Pahang memutuskan bahawa Pejabat Tanah dan Daerah Temerloh tidak melakukan kesalahan apabila menolak untuk tidak membekalkan air dan elektrik ke sebuah gereja Orang Asli di Kampung Pasu dengan alasan bahawa bangunan itu didirikan sebagai tempat ibadat secara haram atas tanah kepunyaan kerajaan negeri tanpa kelulusan daripada Pejabat Tanah. Kes telah dibawa oleh dua orang Asli Kristian yang tinggal di Kampung Pasu untuk kajian semula kehakiman berkenaan keputusan Pejabat Tanah dan Daerah Temerloh untuk menolak permohonan gereja untuk mendapatkan perkhidmatan air dan elektrik. Gereja tersebut dilaporkan satu-satunya bangunan dalam penempatan itu yang tidak mempunyai bekalan air dan elektrik. Pemohon-pemohon telah mengemukakan rayuan atas keputusan Mahkamah Tinggi dan kes itu belum selesai pada akhir tempoh laporan.

Menurut Majlis Perunding bagi Agama Buddha, Kristian, Hindu, Sikh dan Tao Malaysia (MPBKHSTM), kerajaan mengehadkan visa bagi ahli agama Islam dan bukan Islam di bawah umur 40 tahun untuk mengelakkan daripada “ahli agama militan” memasuki negara. Walaupun wakil-wakil kumpulan bukan Islam tidak duduk di dalam jawatan kuasa imigrasi yang meluluskan permintaan visa, cadangan MPBKHSTM diambil kira dalam kebanyakan kes.

Mahkamah syariah tidak pernah mengiktiraf penukaran agama orang Melayu daripada Islam kepada agama lain. Biasanya, satu-satunya penukaran agama yang diiktiraf adalah bagi wanita bukan berbangsa Melayu dan wanita yang dulunya memeluk Islam kerana berkahwin tetapi mahu kembali kepada agama asal selepas perkahwinan mereka dibubarkan.

Kerajaan tidak menimbang untuk memberi perlindungan terhadap individu yang mahu menukar agama daripada Islam. Anggota keluarga bukan Islam, termasuk pasangan dan kanak-kanak, kehilangan semua hak-hak ke atas pewarisan dalam kes terbabit. Mahkamah mengkaji semula status agama anak di bawah umur secara berasingan dan dalam kes-kes di mana salah seorang ibu bapa masuk Islam dan yang lain tidak, mahkamah cenderung memihak ibu atau bapa yang menganut Islam, dan anak-anak di bawah umur pada umumnya diputuskan sebagai orang Islam dalam kes terbabit.

Kerajaan mengharam dan merampas bahan-bahan agama yang didapati menyeleweng. Bahagian Kawalan Penerbitan Teks Quran di Kementerian Dalam Negeri mengawasi penerbitan teks-teks agama. Kerajaan mengharamkan 22 buku pada tahun 2009, di mana tiga daripadanya membincangkan tentang keagamaan: *The Jewel of Medina*, *The Trouble with Islam Today*, dan *Ibrahim and Sarah*. Penggunaan perkataan Allah (Tuhan), Baitullah (Rumah Tuhan), dan Solat (sembahyang) dihadkan penggunaannya bagi orang Islam oleh Bahagian Kawalan Penerbitan dan Teks Al-Quran yang mendakwa perkataan-perkataan ini di bawah bidang kuasa masyarakat Islam.

Pada 31 Mac 2010, kerajaan mengumumkan bahawa lokasi upacara Hari Pahlawan, yang disambut pada 31 Julai untuk memperingati askar-askar negara yang tewas dalam Perang Dunia I, Perang Dunia II, dan Darurat (1948-1960), akan dipindahkan dari Tugu Negara ke Putrajaya. Alasan yang diberi adalah arahan dari Majlis Fatwa Kebangsaan dan JAKIM bahawa perayaan di lokasi patung atau tugu manusia adalah bertentangan dengan ajaran Islam. Upacara tahunan termasuk bertafakur dan meletakkan karangan bunga di laman Tugu Negara yang terdiri daripada tugu gangsa askar-askar yang membantu rakan-rakan mereka yang tewas. Majlis Fatwa mengeluarkan fatwa serupa pada tahun 1985 dan 1997, tetapi tiada tindakan diambil sehingga keputusan untuk melarang amalan tersebut pada bulan Mac 2010. Orang bukan Islam dan beberapa bekas askar beragama Islam menyatakan kekecewaannya dengan larangan tersebut, dan mendakwa ia menjadikan upacara peringatan itu kepada upacara agama yang boleh memecahbelah kaum.

Pada bulan Ogos 2009 pegawai JAIS di negeri Selangor dilaporkan menyamar sebagai pelanggan dan berusaha untuk membeli bir dari sebuah kedai serbaneka. Ketika juruwang berbangsa Melayu cuba untuk menyempurnakan jual beli tersebut, JAIS mengeluarkan saman baginya untuk hadir di mahkamah syariah kerana menghidangkan minuman beralkohol. Tiada tindakan lanjut yang diambil berkenaan kes ini.

Pada bulan Jun 2009, JAIS dilaporkan mengharamkan lagu “Allah Peduli” kerana ia dinyanyikan oleh Agnes Monica, seorang rakyat Indonesia beragama Kristian, dan mengandungi perkataan “Allah.” Orang Islam yang memain atau menyanyikan lagu itu mungkin didenda hingga RM1,000 di bawah Enakmen Agama Bukan Islam 1988. Larangan ini hanya terhad di negeri Selangor. Tidak ada penangkapan dilaporkan.

Walaupun amalannya berbeza di antara negeri-negeri, kedua-dua pihak kerajaan dan Pakatan Rakyat (yang terdiri daripada PAS, Parti Keadilan Rakyat dan Parti Tindakan Demokratik) cuba menggunakan masjid di negeri yang mereka perintah untuk menyampaikan mesej berbaur politik. Beberapa negeri yang dikawal oleh Barisan Nasional (BN) mengharamkan imam yang mempunyai pertalian dengan pembangkang daripada bercakap di masjid, dan menguatkuaskan sekatan sedia ada ke atas kandungan khutbah, menggantikan pemimpin dan jawatankuasa pentadbir masjid yang dianggap bersimpati kepada pembangkang, dan mengancam untuk menutup masjid haram yang mempunyai pertalian dengan pembangkang. Seperti BN, kerajaan negeri yang dikawal pembangkang di Kelantan, Kedah, Selangor dan Pulau Pinang juga dilaporkan menyekat imam yang mempunyai pertalian dengan BN daripada bercakap di masjid sepanjang tempoh laporan ini.

Hanya orang Melayu, yang semuanya dianggap orang Islam oleh undang-undang, dan orang bukan Islam tertentu di Sabah boleh menjadi ahli pertubuhan United Malays National Organization (UMNO) yang menjadi tuggak parti pemerintah.

Kerajaan terus memantau kegiatan golongan minoriti Syiah.

Pada bulan April 2009, JAIS membuat laporan polis ke atas video Youtube yang didakwa menghina Islam. Kandungan video menunjukkan seorang lelaki sujud menyembah sekeping ayat Quran, dan mempersendakan panggilan azan. Tiada penangkapan dilakukan.

Kerajaan mengehadkan pengedaran terjemahan Al-Kitab berbahasa Melayu dan bahan-bahan bercetak lain serta bahan-bahan audio dan video Kristian. Sejak tahun 2005, bekas Perdana Menteri Abdullah memperkenalkan dasar yang mewajibkan Al-Kitab berbahasa Melayu mempunyai perkataan “Bukan untuk Orang Islam” yang dicetak di kulit hadapan dan boleh diedarkan hanya di gereja-gereja dan kedai-kedai buku Kristian.

Pada 30 April, Mahkamah Tinggi menetapkan 24 Jun untuk mendengar permintaan Sidang Injil Borneo (SIB) untuk kajian semula kehakiman terhadap larangan kerajaan tentang penggunaan perkataan “Allah” selepas usaha penyelesaian di luar mahkamah gagal. SIB telah mengemukakan permohonan pada Disember 2007 untuk mencabar rampasan enam kotak penerbitan pendidikan Kristian dari Indonesia untuk penggunaan kelas hari Ahad kanak-kanak yang dibuat oleh Jabatan Kastam. Walaupun buku-buku yang dirampas itu dikembalikan kepada pihak gereja pada bulan Januari 2008, SIB berpendapat bahawa mereka mempunyai hak dalam perlombagaan untuk menggunakan perkataan “Allah” dalam semua penerbitan dan amalan keagamaan mereka, bukan hanya di dalam gereja, dan mencabar kuasa kerajaan untuk melarang hak agama-agama bukan Islam untuk mengimport buku-buku yang mengandungi perkataan “Allah.” Kes ini masih tertunggak pada akhir tempoh laporan.

Pada bulan Mac 2009, kerajaan Malaysia merampas 5,100 Al-Kitab berbahasa Melayu dan 10,000 lagi pada bulan Oktober 2009 kerana Al-Kitab ini mengandungi perkataan “Allah” sebagai istilah untuk Tuhan. Persekutuan Kristian Malaysia (CFM) telah meminta kerajaan untuk mengarahkan Al-Kitab dilepaskan dengan menegaskan yang rampasan itu melanggar hak kebebasan beragama di bawah perlombagaan persekutuan. Selepas laporan-laporan yang mengatakan kerajaan bercadang untuk melupuskan 5,100 Al-Kitab yang telah disita, kerajaan menjelaskan bahawa mereka buku-buku itu akan terus disimpan. Akhbar tempatan melaporkan bahawa kerajaan mengembalikan 10,000 Al-Kitab kepada kumpulan-kumpulan Kristian ketika cuti Hari Krismas 2009.

Pada bulan Mac 2009 kerajaan telah mengeluarkan kembali larangan penggunaan perkataan “Allah” dalam Al-Kitab berbahasa Melayu dan penerbitan-penerbitan Kristian yang lain. Sebagai tindak balas kepada pertikaian perundungan di antara kerajaan dan Gereja Katolik, 10 buah negeri mengeluarkan fatwa mengharamkan perkataan “Allah” bagi penggunaan selain untuk agama Islam. Pada bulan Disember 2009, Kementerian Dalam Negeri memperbaharui permit percetakan tahunan bagi versi bahasa Melayu *Catholic Herald*, sebuah akhbar mingguan Gereja Katolik. Pada bulan Disember 2008, Kementerian Dalam Negeri juga telah memperbaharui permit akhbar itu dengan tiga syarat: berhenti menerbitkan bahagian bahasa Melayu (bahasa kebangsaan); mengehadkan jualan di kawasan milik Gereja Katolik; dan mencetak penafian di muka hadapan yang menyatakan akhbar ini dikhurasukan untuk orang Kristian. Tanpa menghiraukan syarat-syarat tersebut, *Herald* terus menggunakan perkataan “Allah” untuk Tuhan dalam versi bahasa Melayu, seperti mana yang digunakan oleh Gereja Katolik di negara ini lebih 400 tahun dahulu. Gereja Katolik merupakan yang pertama mengemukakan saman terhadap kerajaan pada bulan Februari 2008, selepas Kementerian Keselamatan Dalam Negeri cuba melarang Gereja Katolik daripada menggunakan perkataan “Allah.” Kerajaan mendakwa rujukan kepada “Allah” di dalam

penulisan agama Kristian boleh mengelirukan masyarakat Islam dan menarik mereka kepada agama Kristian.

Pada 31 Disember 2009, Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur memutuskan bahawa larangan kerajaan mengenai penggunaan perkataan “Allah” oleh *Catholic Herald* adalah tidak mengikut undang-undang Perlembagaan, satu keputusan yang berpihak kepada Gereja Katolik. Keputusan itu mencetuskan bantahan di kalangan majoriti Melayu yang mengakibatkan serangan terhadap beberapa tempat ibadat. Kerajaan telah bertindak pantas mengemukakan rayuan dan penangguhan keputusan mahkamah, dan pada 4 Januari mahkamah perbicaraan membenarkan permohonan untuk menangguh pelaksanaan keputusan sementara menunggu kajian semula penghakiman keputusan mahkamah oleh Mahkamah Rayuan. *Catholic Herald* tidak menentang arahan penangguhan itu, dan kes itu masih belum selesai pada akhir tempoh laporan.

Pada 6 April 2010, kabinet mengumumkan pembentukan Jawatankuasa Persefahaman Antara Agama untuk menggalakkan persefahaman yang lebih baik dan keharmonian antara orang Islam dan penganut-penganut agama lain. Pada 14 April, mufti-mufti negeri menuntut perkataan “agama” digugurkan untuk mengelakkan kekeliruan masyarakat. Menteri yang bertanggungjawab atas hal ehwal keagamaan di Jabatan Perdana Menteri berkata para mufti merasa perkataan “agama” boleh mengelirukan umat Islam kerana Majlis Fatwa Kebangsaan telah mengeluarkan fatwa pada tahun 2005 bahawa majlis antara agama tidak perlu ditubuhkan. Ketua Pengarah JAKIM Wan Mohamad Sheikh Abdul Aziz berkata bahawa para mufti tidak menentang pembentukan sebuah forum untuk meningkatkan persefahaman agama tapi “mereka bimbang jika ada pihak cuba untuk mencampuri atau mengganggu isu-isu agama yang melibatkan orang Islam.” Presiden Majlis Perunding bagi Agama Buddha, Kristian, Hindu, Sikh dan Tao Malaysia dilaporkan berkata mereka akan menunggu keputusan kabinet tentang masalah ini. Pada 21 April, Perdana Menteri dilaporkan mengadakan pertemuan tertutup dengan para pemimpin Kristian serantau untuk memberitahu mereka bahawa semua budaya dan agama mendapat tempat di dalam negara ini. Pada akhir tempoh laporan, kabinet tidak membuat keputusan tentang permintaan para mufti, dan tidak ada majlis antara agama telah ditubuhkan.

Pada bulan April 2009 kerajaan mengumumkan rancangan untuk menempatkan semula 29 kuil Hindu di dalam dan sekitar Kuala Lumpur ke lokasi yang lain. Kerajaan mengeluarkan notis 30 hari kepada penjaga kuil untuk berpindah ke lokasi baru atau kuil dirobohkan. Kebanyakan struktur ini telah dibina di atas ladang persendirian sebelum merdeka. Namun, kerajaan masih belum memindah semula atau merobohkan sebarang kuil.

Penganiayaan Kebebasan Beragama

Pada 21 Oktober 2009, mahkamah syariah telah menjatuhkan hukuman 10 tahun penjara dan enam kali sebatan kepada seorang pemimpin kumpulan yang mengaku sebagai nabi. Abdul Kahar Ahmad mengaku bersalah atas tuduhan menyebarkan doktrin palsu, kufur, dan melanggar ajaran agama Islam. Mahkamah mengarahkan Kahar menjalani enam bulan terakhir hukuman penjaranya di pusat pemulihan agama di Selangor. Pengikut Kahar mengemukakan rayuan bagi pihaknya.

Pada 1 November 2009, JAIS menahan bekas mufti Perlis Mohd Asri Zainul Abidin, seorang pemimpin Muslim yang progresif, kerana memberi ceramah agama tanpa tauliah yang dikeluarkan oleh JAIS. Pada 18 November, Asri didakwa di bawah seksyen 119 (1) Enakmen Pentadbiran Agama Islam Selangor 2003, yang membawa kepada denda tidak lebih daripada RM 3,000, hukuman penjara maksimum dua tahun, atau kedua-duanya jika disabitkan kesalahan. Beliau mengaku tidak bersalah dan kesnya masih tertunggak sementara menunggu penetapan tarikh perbicaraan.

Pada bulan Oktober 2008, Kerajaan mengharamkan Barisan Bertindak Hak-hak Hindu (HINDRAF), sebuah pertubuhan tidak berdaftar yang memayungi pelbagai badan bukan kerajaan bagi kepentingan kaum India. Walaupun bukan sebuah pertubuhan agama, HINDRAF berjuang untuk menangani tanggapan peminggiran kaum India oleh pihak kerajaan, termasuk perobohan beberapa kuil Hindu. Waytha Moorthy, pengarah HINDRAF, berada di luar negeri kerana takut ditahan jika dia kembali ke negara. Kerajaan menggunakan Akta Keselamatan Dalam Negeri (ISA) untuk menahan lima orang pemimpin HINDRAF pada tahun 2007, dengan mendakwa penglibatan mereka dalam menganjurkan bantahan memporak perandakan kesejahteraan di antara kaum dan mengancam keselamatan negara. Kerajaan membebaskan dua orang lelaki pada bulan April 2009 dengan syarat ketat, termasuk tidak mengambil bahagian dalam sidang akhbar, tidak meninggalkan kawasan kediaman mereka tanpa kebenaran polis, dan sentiasa melaporkan diri kepada pihak polis. Tiga lagi banduan HINDRAF yang menolak menerima syarat-syarat ini pada mulanya dan kekal ditahan di bawah ISA akhirnya dibebaskan pada bulan Mei 2009. Walaupun dengan larangan tersebut, Hindraf tetap aktif memperjuangkan isu-isu diskriminasi terhadap masyarakat India dan agama Hindu.

Pada akhir tempoh laporan, pihak berkuasa agama terus mencari Ayah Pin dan salah satu daripada empat isterinya, ahli terkemuka “Kerajaan Langit,” sebuah kumpulan agama yang diharamkan di Terengganu. Pada bulan Disember 2008, laporan media menyebut Ayah Pin sudah kembali ke Malaysia tetapi kerajaan menyatakan dia masih berada di Thailand. Pada bulan Jun 2008, JAIS menahan seorang lelaki yang mendakwa sebagai “utusan dari langit” dan sudah hidup “lebih dari 3,000 tahun.” Lelaki ini menggunakan rumahnya sebagai tempat pengikut-pengikutnya berhimpun. Tidak ada perkembangan baru mengenai kes ini sepanjang tempoh laporan.

Penukaran Agama Secara Paksa

Terdapat laporan kanak-kanak di bawah umur yang masuk Islam dalam kes di mana salah seorang ibu bapa secara rela masuk agama Islam dan menukar agama anak tanpa kebenaran seorang lagi pasangan bukan Islam. Mahkamah syariah selalunya meneruskan penukaran agama kanak-kanak di bawah umur walaupun mendapat bantahan salah seorang ibu bapa. Kerajaan selalunya tidak bertindak untuk menghalang penukaran agama tersebut.

Pada bulan April 2009, M. Indira Ghandi melaporkan suaminya yang telah berpisah, K. Patmanathan, menukar agama tiga anak mereka yang berumur satu hingga 12 tahun secara paksa kepada Islam tanpa pengetahuannya pada bulan Mac dengan membawa surat beranak mereka ke jabatan agama negeri di Ipoh, Perak. Ghandi hanya menyedari penukaran agama itu selepas mahkamah syariah di Ipoh memberitahu tentang keputusan mahkamah membenarkan penukaran agama dan memberikan hak penjagaan anak-anak kepada suaminya. Dia merayu keputusan mahkamah tersebut di mahkamah sivil. Berikutan bantahan awam, kerajaan persekutuan mengumumkan pada bulan April 2009 bahawa jika seorang pasangan masuk Islam, anak-anak akan mengikut kepercayaan yang kedua-dua ibu bapa telah

bersetuju pada masa perkahwinan. Kerajaan juga menyatakan mahkamah sivil adalah tempat yang sepatutnya untuk membubarkan perkahwinan apabila salah seorang pasangan memeluk Islam. Pejabat Peguam Negara diarahkan mengkaji semula dan mencadangkan perubahan kepada undang-undang sedia ada untuk mengelakkan kerumitan masa depan apabila seorang pasangan masuk Islam. Persatuan Peguam-peguam Mahkamah Syariah Malaysia dan kumpulan Islam lain mengkritik tindakan kerajaan, menyifatkannya sebagai “campur tangan dalam bidang perundangan” yang “mengancam kebebasan mahkamah.” Pada bulan Jun 2009, Persidangan Raja-Raja, satu badan perlombagaan kanan, memutuskan untuk mendapatkan pandangan daripada majlis agama negeri sebelum membuat keputusan ke atas cadangan pindaan undang-undang pertukaran agama. Pada 11 Mac 2010, Mahkamah Tinggi menolak permohonan Patmanathan dan memberikan hak penjagaan anak-anak kepada Gandhi. Patmanathan merayu keputusan itu dan berjaya mempertahankan hak jagaan anak bongsu mereka, meskipun terdapat arahan mahkamah untuk menyerahkan anak itu kepada Gandhi. Kes ini masih tertunggak pada akhir tempoh laporan.

Satu kes serupa sedang dikaji semula oleh mahkamah persekutuan. Shamala Sathiyaseelan telah mengahwini suaminya Jeyaganesh dalam satu upacara Hindu pada tahun 1998. Pada tahun 2002, Jeyaganesh masuk Islam secara diam-diam dan kemudian secara rasmi menukar agama anak-anak mereka kepada Islam tanpa berbincang dengan Shamala. Sebuah mahkamah syariah memberikan hak penjagaan anak-anak kepada Jeyaganesh. Shamala mengemukakan kesnya kepada mahkamah sivil, dengan alasan bahawa dia, sebagai bukan Islam, tidak terikat dengan keputusan mahkamah syariah dan penukaran agama anak-anaknya adalah tidak sah. Shamala melarikan diri ke luar negara bersama anak-anaknya selepas mahkamah sivil memberikan hak penjagaan anak-anak kepadanya. Kes ini masih tertunggak pada akhir tempoh laporan. Peguam Jeyaganesh dilaporkan berpendapat bahawa kes itu boleh dipertikaikan kerana Shamala telah melarikan diri ke luar negara. Peguam Shamala pula berpendapat mahkamah perlu mengeluarkan keputusan akhir untuk menetapkan hak perundangan.

Pada 8 April 2010, para pegawai dari Jabatan Hal Ehwal Islam Negeri Sembilan tiba di tempat pembakaran mayat Hindu dan berusaha menuntut mayat Raj Kumar Kutty. Para pegawai mendakwa Raj Kumar Kutty dilahirkan sebagai Moideen Kutty Mohd Ali kepada ibu bapa beragama Islam dan dia harus dikebumikan mengikut upacara Islam. Namun, keluarga Raj Kumar Kutty mendakwa bahawa dia telah masuk Hindu pada tahun 1990 ketika dia menikahi seorang wanita Hindu dan kemudian mendapat anak. Anggota keluarga menunjukkan kad pengenalan dan surat nikah untuk menyokong tuntutan mereka. Seorang pegawai jabatan agama mengatakan bahawa mereka menganggap Raj Kumar Kutty seorang Muslim dan berusaha untuk mendapatkan perintah dari mahkamah syariah untuk mengisytiharkannya seorang Islam. Selepas jabatan tidak dapat membuktikan dia adalah seorang Islam, jenazah tersebut dikebumikan mengikut adat Hindu. Jika Raj Kumar Kutty ditentukan sebagai Muslim, hartanya secara teknikal boleh dikawal oleh badan perbendaharaan Islam negeri daripada dibahagikan kepada ahli warisnya, kecuali keluarganya yang memeluk Islam. Namun, terdapat kes di mana badan perbendaharaan Islam negeri, mengikut budi bicaranya, telah mengagihkan harta anggota keluarga bukan Islam.

Pembaikan dan Perkembangan Positif dalam Penghormatan Terhadap Kebebasan Beragama

Pada bulan Mei 2010, Yang Dipertuan Agong telah m calonkan dua hakim wanita di mahkamah syariah Malaysia. Langkah ini dibuat untuk mengatasi ketidakseimbangan jantina dalam penghakiman agama.

Sekumpulan tujuh Orang Asli telah menganut Kristian dan menyaman kerajaan negeri Kelantan selepas pihak berkuasa negeri merobohkan sebuah gereja di atas tanah yang diduduki oleh masyarakat asli pada bulan Januari 2008. Pada bulan Oktober 2009, Mahkamah Tinggi Kelantan berpihak kepada orang asli dengan memutuskan bahawa mereka mempunyai hak untuk menggunakan tanah untuk menganjurkan majlis keagamaan Kristian. Kerajaan negeri Kelantan mengemukakan rayuan atas keputusan Mahkamah Tinggi.

Pada bulan Julai 2008 kerajaan telah mengharamkan buku *Muslim Women and the Challenge of Islamic Extremism*, oleh Norani Othman, salah seorang pengasas SIS. JAKIM mendesak wanita Islam tidak membaca buku itu dengan memberi amaran ia boleh “menimbulkan keraguan dan ketidakharmonian antara masyarakat di negara ini.” Pada 25 Januari 2010, Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur memansuhkan larangan itu kerana mendapatinya tidak mengikuti perlumbagaan.

Bahagian III. Status Penghormatan Masyarakat kepada Kebebasan Beragama

Terdapat sedikit laporan penganiayaan atau diskriminasi masyarakat berdasarkan pertalian, kepercayaan, atau amalan agama.

Mereka yang memeluk baru agama, terutamanya mereka yang keluar daripada Islam, mungkin menghadapi stigma yang teruk. Dalam banyak kes, mereka yang memeluk agama baru menyorokkan kepercayaan dan amalan yang baru dianut daripada penganut agama dahulu mereka, termasuk rakan taulan dan saudara mara.

Teks anti-semitik, termasuk buku *The Protocol of the Elders Zion* (Protokol Pendeta Yahudi), mudah didapati di kedai-kedai tepi jalan dan kedai-kedai buku di seluruh negara.

Susulan keputusan Mahkamah Tinggi pada 31 Disember 2009, bahawa *Catholic Herald* boleh menggunakan perkataan “Allah” dalam akhbar berbahasa Melayunya, 10 buah gereja Kristian, sebuah sekolah convent Katolik, sebuah kuil Sikh, sebuah masjid, dan tiga surau telah diserang antara 7 dan 21 Januari 2010. Kebanyakan serangan yang dibuat adalah serang dan lari menggunakan bom Molotov, batu, atau beg plastik yang diisi dengan cat. Meskipun sebahagian besar serangan itu hanya menyebabkan kerosakan kecil, sebuah gereja Protestan bernama Metro Tabernacle Assembly of God Church di pinggir Kuala Lumpur, terbakar separuh bangunannya iaitu di tingkat pertama. Kerajaan serta merta memperuntukkan dana sebanyak RM500,000 untuk memperbaiki gereja dan mengutuk serangan dan mengerahkan polis untuk memantau tempat-tempat ibadat Kristian tersebut. Pada 26 Januari, penyerang tidak dikenali telah meletakkan kepala babi di dua buah masjid di Selangor, suatu tindakan yang mencemar kawasan masjid. Para pemimpin kerajaan telah meminta rakyat untuk menahan diri daripada perbuatan membala. Selepas kejadian itu tidak ada lagi serangan atau tindakan pencemaran dibuat terhadap tempat-tempat ibadat selama tempoh laporan.

Pada 22 Mac, Dewan Pemuda Masjid Malaysia (MAMY), sebuah NGO Islam konservatif, telah mengemukakan tuntutan sivil terhadap SIS untuk melarang pertubuhan itu daripada menggunakan “Sisters In Islam” sebagai nama dan identiti pertubuhan. Dalam affidavit, MAMY mendakwa Suruhanjaya Syarikat Malaysia (SSM) secara rasmi mendaftar SIS dengan nama “SIS Forum (Malaysia)” dan bukan “Sisters in Islam.” NGO itu juga mendakwa memorandum persatuan SIS tidak menyatakan

tujuan organisasi sebagai membantu wanita Islam sebaliknya sebagai gerakan sekular feminis yang menyokong kesamarataan hak antara laki-laki dan perempuan. MAMY juga mendakwa bahawa Pendaftar Syarikat mengawal dan mengehadkan penggunaan perkataan “Islam,” yang tidak boleh digunakan tanpa izin SSM dan kebimbangan agensi kerajaan yang berkaitan. Dakwaan itu menambah bahawa SIS sering mengeluarkan kenyataan yang bertentangan dengan ajaran Islam. Pada 27 Mei, SIS mengemukakan usul untuk membatalkan tuntutan mereka. Kes ini masih tertunggak pada akhir tempoh laporan.

Pada 18 April, lebih kurang 50 wakil NGO Islam telah mengemukakan aduan kepada polis terhadap bekas mufti Perlis Mohd Asri Zainul Abidin dan portal Malaysiakini atas satu rencana yang ditulis oleh bekas mufti itu dan diterbitkan oleh Malaysiakini pada 4 April sebagai menghasut. Artikel berjudul, “Cabaran gerakan pembaharuan,” didakwa menghina Islam dan raja-raja Melayu (merujuk pada Sultan-sultan di sembilan negeri, yang menjadi Agong secara bergilir) sebagai satu institusi untuk mentadbir hal ehwal Islam di negara ini. Kes ini masih tertunggak pada akhir tempoh laporan.

Pada bulan Julai 2009, dua ahli kariah Gereja Saint Anthony di Kuala Lumpur mengemukakan aduan kepada polis terhadap dua wartawan *Al-Islam*, sebuah majalah yang diterbitkan oleh syarikat hakmilik UMNO. Wartawan-wartawan ini telah berpura-pura menjadi Kristian semasa upacara Mass Katolik untuk menyiasat dakwaan terdapat orang Islam yang menukar agama. Dalam artikel yang diterbitkan pada Mei 2009, wartawan mengakui menerima Penjamuan Suci, yang kemudian mereka ludah untuk mengambil gambar untuk diterbitkan dalam majalah. Pihak berkuasa menyiasat wartawan di bawah pelanggaran kanun jenayah kerana menyebabkan ketidakharmonian, perpecahan, perasaan permusuhan, kebencian, atau rasa jahat, yang mengancam keharmonian atau perpaduan, atas dasar agama. Pada 25 Februari, Peguam Negara menggugurkan dakwaan dan menyatakan tiada jenayah yang telah dilakukan. Majalah itu kemudiannya mencetak permohonan maaf pada 6 Mac 2010, ianya juga dicetak dalam akhbar tempatan.

Pada bulan Ogos 2009, seramai 50 orang penduduk Islam di Selangor membantah penempatan semula sebuah kuil Hindu ke kawasan perumahan mereka dengan membawa kepala lembu ke pintu pagar depan pejabat kerajaan Negeri Selangor. Para penunjuk perasaan berganti-ganti memijak kepala lembu dan mengancam pertumpahan darah jika kerajaan memindahkan kuil ke kawasan kejiran mereka. Pada bulan September 2009, mahkamah sesi telah mendakwa 12 orang kerana hasutan serta kerosakan pada agama Hindu kerana mereka telah mencemar binatang suci bagi penganut Hindu. Kesemua 12 orang mengaku tidak bersalah dan dibebaskan dengan jaminan. Mereka kemudian muncul di mahkamah magistret atas tuduhan tambahan mengikut Akta Polis kerana menyertai perhimpunan haram. Mereka sekali lagi mengaku tidak bersalah dan dibebaskan dengan jaminan. Perbicaraan disambung pada akhir tempoh laporan.

Kerajaan kadang-kadang menyekat perbincangan awam tentang isu agama kontroversi seperti kebebasan beragama, penukaran agama kanak-kanak di bawah umur, dan dialog di antara agama.

Bahagian IV. Dasar Kerajaan A.S.

Kerajaan A.S. berbincang tentang kebebasan beragama dengan kerajaan Malaysia sebagai sebahagian daripada dasar menyeluruhnya untuk menggalakkan hak asasi manusia.

Wakil-wakil Kedutaan mengekalkan dialog yang aktif dengan para pemimpin dan wakil-wakil kumpulan agama, termasuk mereka yang tidak diiktiraf secara rasmi oleh kerajaan Malaysia. Program-program kedutaan termasuk lawatan ke Amerika Syarikat untuk para pendidik Islam dan lawatan untuk memberi ceramah di Malaysia oleh pemimpin masyarakat Islam Amerika. Kerajaan A.S. juga membiayai geran masyarakat sivil dan geran program pertukaran bagi wakil pertubuhan bukan kerajaan yang berkhidmat untuk menggalakkan tolak ansur agama, menghormati kepelbagaian, hak asasi manusia, dan keterbukaan di dalam negara.